

Z Galicie do Moskvy - setkání s rodinami

„Musíme zorganizovat kurz v Rusku.“ Tuto myšlenku opakoval jeden ze stálých spolupracovníků Altamaru, který z profesionálních důvodů často cestuje do zemí východní Evropy.

10.05.2009

Altamar je sdružení, které se již čtyřicet let věnuje podpoře a rozvoji aktivit s cílem pomáhat rodinám. Především pořádání kurzů

zaměřených na výchovu v rodině a vztahy mezi jejími členy.

Během dlouhé existence sdružení jsme ještě nikdy neměli příležitost se dostat tak daleko. Z ohoto důvodu se může zdát, že výše zmíněná myšlenka je „poněkud ztřeštěná.“ Nicméně ani ne za dva měsíce se začalo vše konkretizovat: šlo o to uspořádat dvě setkání s manžely žijícími v Moskvě. Když opadlo prvotní nadšení, přišla chvíle na konkrétní věci: čas setkání, příprava, rozpočet, způsob realizace...

A to nejdůležitější - bylo třeba uzpůsobit kurz budoucím účastníkům. Logicky největší obtíž byl jazyk. Nešlo ani tak umět se dorozumět, s tím pomůže překladatel, ale spíše o to, že tento typ akce má podporovat aktivní účast přihlášených. Je to základní předpoklad metodologie, kterou obvykle používáme. Rozhodli jsme se

nahradiť techniku prípadovej štúdie, pri ktorej sa vyžaduje jistý stupeň aktivity a ktorá je nemožná pri simultánnom preklade, a miesto ní po každej prednáške usporiadať diskusiu. Na strane druhej bolo treba prispôbiť tématá a jejich aplikáciu tomu, o čo sa asi účastníci budú zaujímať. Preto sme s moskevkými organizátormi uskutočnili niekoľko „pracovných setkání“ prostredníctvom elektronickej pošty.

Překvapivá zkušenost

Když bylo vše připraveno, přijeli jsme koncem ledna do Moskvy. Změna při příjezdu byla obrovská: počasí - teploty dvacet stupňů pod nulou, jiný jazyk, jiné zvyky, jiná velikost města - Moskva má přibližně (podle toho, zda se počítají satelitní městečka) dvanáct miliónů obyvatel. Ale tento šok není nic proti tomu, když se seznámíte s lidmi.

Moskvané jsou lidé otevření, příjemní v jednání a je s nimi snadné navázat užší kontakt. Vnímali jsem to jak během diskuze po naší přednášce, tak i v osobním rozhovoru s některými z účastníků.

Na druhé straně jsme se setkali s různorodou skupinou lidí, kteří se nacházejí ve velmi rozdílných situacích, společensky žijí mezi sebou naprosto přirozeně, respektují se a přátelsky se stýkají. Například přednášky, které byly organizovány různými lidmi z Opus Dei žijícími v Moskvě, se konaly v pravoslavném kulturním středisku. A k účastníkům patřili například katolický kněz zodpovídající za pastorační péči v rodinách moskevské diecéze a manželka kněze pravoslavné církve. Tato různorodost průběh setkání k našemu překvapení obohatila.

Setkali jsme se také se skupinou lidí z Opus Dei, kteří žijí v Moskvě už něco

málo přes rok. Jsou plní energie, radosti a nadšení, že mohli zorganizovat tuto akci, jež měla takovou vysokou účast. Během třech dní, které jsme s nimi strávili, na nich nebyl vidět ani náznak únavy nebo obtíží: jsou již dokonale přizpůsobení životu v novém městě a jsou šťastní, že mohou být v Moskvě a sloužit zde církvi.

Témata, která v Moskvě budí nadšení

Po ukončení akce jsme dostali několik zpráv od organizátorů setkání: zdá se, že díky Bohu začínají sklízet první plody prostřednictvím osobního kontaktu jak s účastníky, tak s těmi, co spolupracovali na jeho organizaci (hostesky, překladatelé atd.). Rodina, manželství, výchova dětí - to jsou témata, která jsou v popředí zájmu kdekoliv na světě, ale v Moskvě, alespoň podle toho, co

jsme zjistili, jsou předmětem nadšení.

Doufáme, že tento „nájezd“ bude prvním krokem na cestě zaměřené na rodinu v Rusku. A že to bude také impuls pro evangelizační práci církve v této zemi. Jestliže si z této zkušenosti účastníci odnesli alespoň polovinu toho, co jsme jim přinesli, cíle bylo dosaženo.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/z-galicie-do-moskvy-setkani-s-rodinami/>
(30.03.2026)